

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 82.

W NIEDZIELĘ DNIA 14. PAŹDZIERNIKA 1798.

Z Paryża d. 24. Września.

Wczoraj posłał dyrektoryat do rady 500 poselstwo, w którym oświadcza, że natchnienia Anglii spóźniały negocyacye w Rasztadt i codziennie nowe trudności do pokoju czynią, że dla otrzymania pokoju potrzeba się do nowej kampanii gotować, że do tego potrzeba 200,000 rekruta i prócz postanowionych już summ na rok 7 jeszcze dla armii lądowej 90 mill: a dla marynarki 35 mill: Dla zebrania tej liczby ludzi proponuje wybieranie ich z wszystkich 5 klas, a dla dostawienia potrzebnych summ, zapewnia oraz, iż nie potrzeba nowych podatków, ale narodowe dobra są aż nadto dostarczające. Rada 500 uchwaliła natychmiast żądane 200,000 ludzi; ale na przełożenie Jourdana nie będą z wszystkich 5 klas wybierani, ponieważ by to długiego czasu potrzebowało, tylko pierwsza klasa pójdzie cała, a gdy ta nie wystarczy drugi i t. d. Względem Propozycji dostarczenia potrzebnych

summ, ma kommissya skarbowa przynieść rapport.

W spomnionym poselstwie, mówi dyrektoryat między innym:

” Dziwić się kiedyś będą, gdy się dowiedzą, iak daleko dyrektoryat powolność swoją do pokoju względem niektórych rządów okazał; lecz tego samego umiarkowania nadużywała nawet przeciw niemu. Sprzykrzyło się Francuzkiemu narodowi to ociąganie względem pokoju. Francya proponowała pokoy; lecz chce oraz aby się mocarstwa oświadczyły, czy go przyymują, a gdy wahaia się, musi rzeczpospolita przybrać na siebie postawę, któraby zdolną była do zakończenia ich niedecyzji i otrzymania tego siłą, czego zaufanie i perswazyja dokazać nie mogły. — Potrzeby dla naszych sił lądowej i morskiej są ogromne, ale na to mamy nie wyczerpane źródła. Europa musi widzieć, że Francuzka rzeczpospolita może jeszcze jedną nadzwyczajną wytrzymać

kryzę, a ciało prawodawcze nie będzie w potrzebie nakładania nadzwyczajnych podatków. Powody do kompletowania armii są nagłe; pomyślność środków zawisła od spieszego ich ustanowienia. Potrzeba, 200,000 ludzi do kompletowania armii. Przemówcie słowo, obywatele reprezentanci, a na wasz głos wyjdą z ziemi te nowe legiony. Flotcy rzeczypospolitej muszą się po momentalnym nieszczęściu dla tego straszliwszymi okazać. Jeżeli lądowe armie blisko 90 mill: potrzebują, wymaga marynarka przynajmniej 35 mill: nadzwyczajnych wydatków. Nie potrzeba z resztą nowych nakładów dla zastąpienia tych wydatków, te same źródła, które rewolucyą zrobiły muszą ią także utwierdzić. Żal gło podatki i narodowe dobra wskazują daleko większe źródła, niżeli okoliczności wymagają. Zadecydujcie, obywatele Reprezentanci, pomyślność negocyacyi, przez prędkie zkompletowanie 200,000 ludzi armii naszych i nadaniem sposobow naszym eskadrom, których im nie dostacie, do pomoczenia atakow przeciw Anglii. Pokażcie nieprzyjaciółom naszym, że lud Francuzki, gdy u rzykszywszy sobie zwłokę, albo odrzucenie jego spokojnych zamiarow, gotowem jest do ukończenia wojny wolności, i że tę ukończy, gdy tego potrzeba będzie, ale ze stratą tych, którzy oney są przyczyną. Okażcie iak rzeczpospolita w jedney ręce pokazuje roszcekkę oliwną, w drugiej piorun wojny. Bądźcie dobroczyńcami wszystkich ludów, które się gorliwie opokoy starają, a błogo stawic was będą, żeście ich los oznaczyli. Dyrektoryat oczekuje z zaufaniem skut

ku waszych naradzeń.

Podp: *Treillard, prezydent.*

Lagarde jene. sekretarz.

Z Brest d. 17. Września.

Wczoray w wieczor wysła jedna dywizya floty naszej z portu Bertheaume na morze, która składa się: z 1 liniowego okrętu *Hoche*, na którym się komendant marynarki i komendant wyprawy znajdują, i z 8 fr-gat. Dywizya ta wiezie 3000 woyska lądowego, fuzye, artyleryą i amunicyą, &c. Jenerał brygady *Hardy* komenduje woyskiem i ma do pomocy jenerała *Menage* i jenerała adiutanta *Simon* przy sobie. Zapewne wyprawa ta jest do Irlandyi przeznaczona. Komendantem dywizyi jest obywatel *Bompard*. D. 14 zaszło na okręcie *Hoche* niepokoyne poruszenie z przyczyny zatrzymanego zotdu, ale przed wyjściem na morze zaspokoione zostało.

Massena znajduje się w Paryżu.

Wczoray rada 500 obratła prezydentem *Jourdana*, a rada staroich *Decemberousse*. — Dzień i *Vendemiaire*, albo republikański nowy rok był tu z wielką okazalnością w przepisany sposób obchodzony.

Serbelloni został tu teraz Cysalpińskim ministrem. — Hiszpański minister stanu *Saavedra* przyszedł już prawie do zdrowia, i król nadał mu na zawsze wydział zagracznych interesow, który dotąd tymczasowo tylko posiadał. *P. Soler* został ministrem skarbowem Hiszpańskim.

Przeznaczony do Konstantynopola minister *Descorches* wyjechał jeszcze na wieś, dla urządzenia swej familii interes-

sow, a gdy powroci poiedzie z obywatel-
ką Buonaparte do Konstantynopola.

Dyrektoriat wykonawczy dla oświe-
cenia i utrzymania porządku i regularno-
ści w woysku, następujących jenerałów
na inspektorów mianował: Dla piechoty
armii Mogunckiej i Francuzkich woysk
w Helwecyi dywizyjnych jenerałów
Schauenbourg i Dubeis. — Crante, a dla jaz-
dy dywizyjnych jenerałów Bourcier i Har-
ville. Dla piechoty Angielskiej armii je-
nerał Buononville, a dla jazdy jenerał
Kellermann. Dla piechoty Włoskiej ar-
mii jenerała Moreau, a dla jazdy jenerała
Beaurevoir. Dla woysk wewnątrz stoją-
cych jenerała Serurier.

Dyrektor Reubell, który był z Plom-
biers do swej małenności w St. Holsheim
wyjechał, już tu powrócił i znowu urzędo-
wanie swoje rozpoczął.

Sąd woyskowo morski wydał wyrok
z powodu spalonego okrętu, dnia 14 lip-
ca w Orient, iż kontra admirał Delbarde
nie zdał na dół do kommandy, a kapi-
tan okrętu Villegis i chorążowie Lejune
i Chaurin są na 3 lata od służby odsą-
dzeni.

Portugalski poseł przybył do Paryża.
Mówił znowu iż Hiszpańska flotta od-
do do 12 liniowych okrętów z woyskiem
ładowem z Ferrol wysła.

Z Londynu d. 25. Września.

Skoro Francuzi w Brest postrzegli, iż
Angielska flota pod admirałem Bridport
od burzy skótaną została, wysła zaraz
ich eskadra na morze. Zastawiona na straż
fręgotka the Boadice dostrzegła tego d. 17
i kapitaniey wysłał natychmiast z wia-
domieniem do Lorda Bridport w Torbay,
do admirała Gardner w Cawsand-bay, do

lorda Kingsmill w Cork i do admirała
Pierwsi dwaj admirałowie odebrali tę wi-
domość d. 20 i zaraz na morze wyszli,
dla wyszukania Francuzkiej floty; ale o-
bawiamy się, aby ich usiłowanie dare-
mne nie było, gdyż mają przeciwny wiatr.
Bresteńska eskadra napadła na 4 Angiel-
skie fręgatty, ale nie atakując ich, szła
swoją drogą. Wiadomość tę przywiósł
wczoraj Amerykański okręt, który znie-
mi mówił i dowiedział się od nich, że na
tychmiast posłały ostrzeżeniem do admi-
rała Kingsmill w Cork. One płynęły do
Irlandyi i zmierzały ku północnym brze-
gom. Francuzka eskadra ma się z 1 linio-
wego okrętu i 8 fręgatt i szalup składać,
i wiezie 6000 ładowego woyska.

Lord Cornwallis miał swoją armią na
4 bregady podzielić, która z jednego
środkowego punktu przez oddziały będzie
spokojność wewnątrz utrzymywać, a kie-
dy będzie potrzeba, wydziały te, będą
mogły być ze wszystkich stron wspie-
rane.

Planem dyrektoryatu Francuzkiego
było wysłać z 3 różnych portów wypra-
wy razem i te w różnych punktach w Ir-
landyi wylądować, dla zmieszania An-
gielskiej armii, ożywienia męstwa w bun-
townikach i złączenia się z nimi dla
wspólnego działania; lecz plan ten nie u-
dał się. Eskadry w Brest i Dunkierce zo-
stały zamknięte, jedea tylko z Rochefort
potrafiła umknąć i wylądowała woysko
pod jenerałem Humbert w Killala, których
los już wiadomy. Burza dopomogła wyjsć
Bresteńskiej eskadrze, która wiezie wo-
yska pod dowództwem autora konstytucyi
zniepokorzonych Irlandczyków, Theobald
Wolf Tone. Od eskadry z Dunkierki w-

dało się także jednemu wysić brygowi, ale fregatty i inne wojenne okręty zostały przy wyjściu od Angielskich okrętów wstrzymane. Bryg ten nazwiskiem l'Anacreon, stanął dnia 16 przy małym wyspie Rutland pod brzegami północno-zachodniemi hrabstwa Donegal, które bez wszelkiej zostaje obrony. Wojsko złożone po większej części ziednoczonych Irlandczyków, wylądowało o godzinie 8 z rana bez żadnego oporu, pod dowództwem znanego James Naper Tandy i Francuzkiego generała Rey, nie daleko miasta Rutland. Przy zbliżaniu się ich, wszystko co uciekać mogło, uciekało do lasów. Osadzili zaraz miasto i dowiadowali się jak daleko wylądowani w Killala Francuzi postąpili; lecz z strachem dowiedzieli się, iż się na łaskę poddać musieli, ponieważ mało co buntowników przyłączyło się do nich. Napper Tandy starał się przekonać rybaków, że ich Anglia uciemięza, ale ludzie ci nie dali się namowić. Wydał dwa manifesty, ale wzywanie jego do broni było daremne. Gdy widział, iż nie wskurac nie może, umyślił z generałami Rey, Blackwell i innemi wsiąść nazad na okręt i popłynęli jeszcze tego samego dnia na północ ku zachodowi Irlandyi.

Na manifestach, była na samem wierzchu harfa z czapką wolności i zaczętały się: "Wolność albo śmierć! Południowa armia mścicieli &c.", Nakonem: Z głównej kwatery roku 1 Irlandzkiej wolności. „Jeden był od generała Rey, drugi od Naper Tandy podpisany.

Smiały buntownik Holt nie jest aresztowany, owszem jego armia znacznie wsparta została i ufa w swoje dobre stanowisko. Wydał odezwę, w której

stanowi pieniężne nagrody na złapanie niektórych królewskich officyalistów, ponieważ także na złapanie jego 300 f. szt. postanowione zostało; wice króla zaś przyrzeka oszczędzać, jeżeliby się w jego ręce dostał. Przeciw niemu wysiło teraz 700 ludzi.

Biskup Killali, którego generał Humbert aresztował, nie mógł być uwolniony, ponieważ kilku buntowników, którzy dozor nad nim mieli, porwali go z sobą, aby kiedyś za wydanie jego otrzymali przebaczenie.

Ostatnie wiadomości od lorda St. Vincent przy Kadyx dochodzą do 20 sierpnia.

Buntownicy zabierają znowu pocztę, zatrzymują wozy pocztowe i one ze wszystkich znajdujących się w nich podróżnych obierają i do pościcia z sobą ostatnich przymuszają. Kowale w Cork tak się do buntu okazali skłonni, iż zwierzchność obawiając się, aby oni broni dla buntowników nie robili, kazała im narzędzia zabrać.

Jenerał Asgill był przymuszony wydać d. 8 t. m. w hrabstwie Kilkenny odezwę, w której obiecuje każdemu 20 f. szt. nagrody, któryby buntownika dostawił, pobudzającego ludzi w tym hrabstwie do rozruchów, i ostrzega każdego aby fałszywych nierozsiewał wieści, gdyż ustawa wojenna za takowy postępek karę śmierci naznacza. — Codziennie posyłać jeszcze woyska do Irlandyi, które się tam z ochoty udają. Same Angielskie woyska mają tam być do 26,000 doprowadzone.

Admiralicja odebrała depesze od admirała Poyton z Dunow. Mowią, iż w

nich donosi o nadzwyczajnych uzbraianiach w Hollenderskich i Flandryjskich portach.

Ameryka otwarła z ministerium naszym negocyacyą, o wynalezienie sposobu do okrycia iey okrętow idących i powracających z wschodnich Indyy. — Zapozwoleniem naszego rządu będą w Szakocy dla Ameryki armaty lane.

Miedzy wielu okrętami, które nasi waleczni marynarze przyprowadzają, czyni szczególnie naszey marynarce honor Genuńska fregatta od 42 armat, którą szalupa l'Espoir od 14 armat po kilku godzinney bitwie zdobyła.

Kupiecka nasza flotta z Quebec została od burzy dnia 27 sierpnia rozrzuconą i tylko niektóre z iey okręty dotąd do naszych portow nadeszły. — W Jarmut stoi flotta admirała Duncan od 15 liniowych okrętow do wyścia pod żagle za pierwszym pomyślnym wiatrem pogotowiu.

Dnia 20 t. m. wyszedł lord Bridport z swoją flotą z Torbay znowu na morze, i spodziewamy się, że on jeszcze Francuzką z Brest eskadrę wynadzie. — P. Pitt cierpi znowu na podagrę. — Admirał Warren wyszedł z Plimut we 3 liniowe okręty i 1 fregatę na tajemną wyprawę. — Przychozące z zachodnich Indyy okręty muszą teraz kwarantynę wystawać.

Jenerał Humbert i inni w Irlandyi zabrani Francuzi przybyli do Liwerpol. — Pod jenerałem Nichol popłynęło jeszcze 7000 Angielskiej milicyi do Irlandyi.

Wspomniany wyżej oddział Francuzkiej z Brest flotty, miał d. 16 wyść z Brest i d. 18 był o 20 mil na zachod od Scylli widziany. Niektóre pisma utrzy-

mują nawet, że już miał aktualnie na brzegach południowej Irlandyi wylądować, co jednak potrzebuie jeszcze potwierdzenia. Największy okręt tej eskadry jest liniowy okręt Hoche. Właściwie miała ona do Cork płynąć, ale dla przeciwnych wiatrow musiała bieg swoy odmienić. — Eskadra admirała Kingsmill pod brzegami Irlandyi składa się z 5 liniowych okrętow i kilku fregat. Przy Sligo znajduje się także 1 liniowy okręt i 3 fregatty. — Niecierpliwie oczekiwane o zwycięztwie admirała Nelson wiadomości jeszcze nie nadeszły.

Pichegru i iego towarzysze wygnania nie znajdują się na fregacie Aimable, która ich do brzegow Anglii przywiozła. Słychać teraz, że nie będą mieli pozwolenia zostawania w Anglii. Inni utrzymują, iż będzie im osobne miejsce w naszym kraju domieszkania wyznaczzone. Wspomniane te osoby Barthelemy, Pichegru, &c. uciekły z Katienny na łodziach za pomocą 5 murzynow. — W sobotę iako w rocznicę koronacyi królewskiej będzie w Tower z armat strzylane, a w wieczor będzie illuminacya.

Z Medyolanu d. 15. Września.

Tuteysze gazety mieszczą w sobie co następuje:

”List officjera od armii Buonapartego, pisany na końcu lipca z Kairu do swego przyjaciela przy armii Włoskiej, wystawia przedsięwzięcie Buonapartego w nowym wcale widoku. Zdaie się, iż rząd Francuzki utrzymywał od dawna polityczne związki między niektórymi naczelnikami pokoleń Arabskich, osiadłych między Meką i odnogą Perską. Szeik iedem

nazwiskiem Hajabi, uformował w tych okolicach od 5 lub 6 lat nową religiję sektę, która gruntownie się na czystem Deizmie, na idei jednego Boga pod otwartem niebem, słowem dawną religiję tych okolic przed urodzeniem Mahometa, którego zaprzecza postaniu i niebieskiem objawieniem, iako też z nieba spuszczeniu Alkoranu, potrzebę publicznych meczetów, obrządków religij, &c. Dla przywrośnięcia swej religij początkowey prostoty, spuszcza się aż do wieku Abrahama, owego patriarchy, którego równie Żydzi, chrześcijanie i Mahometanie ścili. Ojciec Hajabi, który jeszcze żyje i ma przeszło 100 lat, jest autorem tej nowej sekty, którą najpierw w swej zaprowadził familii, potem w całym swoim pokoleniu, a następnie od wielu pokoleń w szczęśliwej Arabii przyjętą została, tak iż teraz bardzo wiele liczy stanników w całej okolicy zachodniej od nogi Perskiej, od Maskate aż do Basora. W tej to stolicy dawney Chaldej, oyczyźnie Abrahama ułożył Szeik Hajabi projekt, do zaprowadzenia religij, którą on nazywa dawną wiarą pierwszego z patriarchów, wzywając do niej Mahometanów, Żydów i samych nawet chrześcijan. Utrzymują, iż ta sekta rozszerzyła się już także od strony Mekki i Medyny. To jest atoli pewna, iż ci nowowiercy w różnych częściach Arabii zgromadzeni, składają dzisiaj armiję, która opanowała bieg Eufratu i Tygru wyżej Basora, i domyślają się, że oni mają nawet projekt zdobycia Persyi; projekt, z którego Buonaparte nie omisszka zapewne korzystać, gdyż pierwszy jego działaniem w Egipcie było zawrzeć traktat przymierza i przyjaźni z naczelnikami Arabów, a tym mu łatwiej

będzie wnieść z Arabami obojętne Perskiej w przyjacielskie układy, gdy oni wiele podobieństwa do Francuzkich filantropów mają.

Obywatel Mangourit, którego rząd Francuzki z pewnemi zleceniami do Neapolu posyła, i obywatel Mechin, który iako kommissarz do Malty jedzie, przybyli tu, równie jak i jenerałowie Lapoype i Belaire. Pierwsi dwa odjeżdżają niezwłocznie na miejsca swych przeznaczeń.

Zwewnątrz Francyi przybywa tu jeszcze zawsze wiele woyska. W tych dniach przybyło 3 regimenty jazdy zaktorem idzie jeszcze 15,000 ludzi.

Z Rasztaht d. 23. Września.

Wczoraj ułożyła deputacya Rzeszy w swojej 68 sesyi odpowiedź na ostatnią Francuzkich ministrow notę, a dzisiaj była zaraz pełnomocnemu Cesarza Jmé M. ministrowi hrabiemu Metternich oddana. Odpowiedzi tej jest treść takowa:

"Nota pełnomocnych ministrow Francuzkich d. 28 fructidor (14 września) sprawiła miłe ukontentowanie w deputacyi Rzeszy. Znaczne zbliżenie się pełnomocnych ministrow Francuzkich w niektórych istotnych punktach do ukończenia dzieła pokoju, utwierdza ją zupełnie w nadziei, iż szczęśliwy moment, w którym Niemcy i Francya podaia sobie nawzajem ręce pokoju, nie jest daleki. Przy żywym usiłowaniu do prędkiego uspokojenia, widzi deputacya Rzeszy zżalem, iż wszystkie tey w tej mierze usiłowanie od pełnomocnych ministrow Francuzkich są zaprzeczane, i utrzymują, iż z naszej strony obstawiamy przy równych pożytkach dla obu dwóch kontraktujących stron. Deputacya

Rzeczy dogadzać dalszym żądaniem pełnomocnych ministrów Francuzkich zapewnia im rakoniec procz ustąpienia lewego bręgu Renu, jeszcze wyspę S. Piotra, i zdemoliowanie fortyfikacyi Ehrenbreitstein, z tym atoli dokładem, aby ta forteca tym czasowo jeszcze mogła być używana opatrzona. Zresztą deputacya Rzeszy pokłada zupełną nadzieję w Rządzie Francuzkim i przytym obstaie, iż on odstąpi gruntów Keli i Kassel, iako też wszelkich innych posiadłości na prawym brzegu Renu żądanych lub żądać jeszcze mogących, ponieważ Francuzka granica przez wyspę S. Piotra i zdemoliowanie Ehrenbreitstein dostatecznie już jest okryta, a żądane wyżej grunta nie są tak wielkiej wartości. — Drugi punkt tyczy się długów lewego bręgu Renu, a w trzecim powtórzona jest prośba ocofnienie woysk Francuzkich z prawego bręgu Renu.

Z ukontentowaniem postrzegając tu, iż ministrowie Francuzcy nigdy się jeszcze tak przyjaznemi nie okazali iak teraz, i rozumia, że przez pokoy z rzeszą utrzymać będzie i z Cesarzem dobre porozumienie s.c. — W Carlsruhe czynią przygotowania do przyięcia królowey Pruskiej, wdowy po Wilhelmie II., która chce swoją siostrę Xżną dziedziczną Baden odwiedzić.

Z Frankfurtu d. 25. Września.

Pod d. 28 *fructidor* (15 września) wyszło z głównej kwatery Francuzkiej następujące pismo:

"Szef jeneralnego sztabu, do PP. Burmistrza i Magistratowych osob wolnego mi sta Rzeszy Frankfurtu:

"Donoszę wam, Moi Panowie! iż

stosownie do artykułów zaszłej ugody między Francuzką rzecząpospolitą i wami, któreście jenerałowi Joubert pokazali i które dowodzą, że miasto Frankfurt i jego okolice, równie iak neutralne kraie uważane byćdź musi, wydał jenerał komenderujący rozkaz jenerałowi Champoinet, aby cofnął woyska, które były w waszych wioskach na prawym brzegu Nidy rozłożone i układy, które z temi wsiami poczynił, aby za nie były uważane były. Mam honor byćdź &c.

Podpisano *Montrichard*.

Z Paryża d. 25. Września.

W czasie uroczystości d. 22 września rzekł prezydent Treilhard w mowie swojej na polu Marsowym z okazji przekraczney przy Abukir: "Niechay przyjaciele niewoli pocieszają się kilka momentów, w których zdawało się szczęście od naszych oddalić chorągwi. Naywiększe męstwo nie możesz byćdź od szczęścia zdradzone? Zostawitże los któremu z narodów szczęście bez przemiany? Bystry i sprawiedliwy nieprziwiciel nie zobaczy w przemiłującym zwycięstwie, które przewyższając swę winien siłę, tylko poprzedzenie wielkiego nieszczęścia. Niewolnicy tylko mogą w nieszczęściu opuścić ręce, ale wolnych ludzi tym więcej przeciwności podnoszą. Bohaterowie, którzyście na placu boju polegli, wy odnosicie więcej chwały przez waszą śmierć, niżeli nieprzyjaciel przez swoy tryumf: niemogliście zwyciężyć, ale umieliście umrzeć. Wy oyczyźnie wypłaciliście dług, oyczyzna wypłaci wam swoy. Niechcemy próżnemi łzami skropić waszych popiołów; ale poprzysięgamy na wasze chwale-

bne i święte cienie, i na imię oyczyzny, iż śmierć wasza zemszczona być musi. Ta straszna przysięga jest gorejącemi literami na naszej wytłoczona duszy, i od wierzchołka Alpów aż do brzegów Renu wszyscy Francuzi powtarzają z nami: "Po-przysięgamy, iż wasza śmierć zemszczona być musi! „— Jeszcze iedno natężenie męztwa, a wnet nad głowami naszymi zaświecą owe czyste i wesole dni, które nisbo stałości naszej zostawiło.,,

Rada starszych potwierdziła wczoraj rezolucją rady 500 względem pomnożenia naszych armii 200,000 ludzi. Rada 500 postanowiła prócz tego wczoraj, iż z okazji terażniejszych okoliczności i ostatniego dyrektoryatu poselstwa, zapowiadającego wojnę, będzie do ludu Francuzkiego wydana odezwa.

Z Konstantynopola przybiegł tu kuryer przed kilką dniami, poczym dyrektoryat zaraz nadzwyczajną sesją odprawił.

Fregaty la Diane i la Justice przybyły z Alexandryi do Malty.

Przy naradzeniach względem wojennego poselstwa dyrektoryatu w radzie 500 przedwczoraj, mówiło wiele członków mocno przeciw Neapolowi, który w puścić Nelsona flotę do portu Syrakuzy, onę w żywność opatrzył i ciągle wojenne przygotowania czyni. Woienne zamiary przeciw temu państwu zdają się coraz bardziej potwierdzać, i cała rzecz teraz na tym zależy, jeżeli Neapol zechce przyjąć propozycje, z którymi obywatel Mangourit tam pojechał.

D. 22 z okazji nowego roku dawana była obcym ministrom w pałacu dyrektoryatu uczta, na której się wszyscy znaj-

dowali oprócz Tureckiego. — Miasta które Buonaparte w Egipcie opanował Alexandrya, Rosetta, Kairo, &c. są na Francuzki sposob urządzone

W Luka aresztowano przesła go o-sób za demokracją, i w czasie ich aresztowania zatoczone armaty przeciw miastu.

D. 22 znajdował się generał Kościuszko na sesji rady 500, włoży zagranicznych posłów, gdy Daunou miał mowę na założenie rzeczypospolitej. — Z St. Malo donoszą, iż tam odkryto spisek do spalania miasta i tamtejszego portu. Znalezione bardzo wiele przygotowanych palnych materiałów, i cudzoziemcom przypisują tę zmoję.

Do Liworna przyprowadził Angielski korsarz 2 Hiszpańskie okręty, drzewem okrętowem ładowne, które dopiero przed kilką dniami z tamąd były wysłane. — Zoany Olavides, który od dawnego czasu był z Hiszpanii wygnany, powrócił tam na-za-d teraz.

Straszna burza, która d. 11 września przy naszych północnych brzegach powstała wiele narobiła szkody. Morze tak daleko wygorowało, iż z swoich wyszło brzegów. W St. Malo pływano poulicach nałodziach, a w piwnicach wiele się towarów zepsuło. Saliny przy St. Soliac zostały spustoszone, młyny zabrane i iak słyhać groble stawów w Dol poprzerywane. Powódź ta była także w Hawr. — Kommissarz Florent przybył tu z Rzymu. — Admirał Dalberade przybył do Paryża i żąda rewizyi wyroku przez który za niezdatnego do służby uznany został. — Jenerał Ferino wrocosy do służby.

D O D A T E K

D O N° 82.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 14 PAŹDZIERNIKA 1798.

Z Bryn d. 10. Października.

Wyładowanie Francuzów do Egiptu w całych prawie Turczach największą nienawiść przeciw nim sprawiło. Według naszych najnowszych listów z Turczach, Belgradezykowie mając niektóre osoby w podejrzeniu o tajemne porozumiewanie się z nieprzyjaciółmi Porty, postąpili przeciw nim gwałtownie i wiele osób, między którymi znajduje się Serwiański pop, zabili. Podobny los spotkał znacznego Agę w Sabaczu; zgoła zajęto przeciw Francuzom i ich stronnikom do szło do największego w Turczach stopnia. Wszyscy Francuzi w całych Turczach iakiegokolwiek bądź stanu i godności są z całemi familiami swemi aresztowani.

Turcy cierpią wielki niedostatek kawy, i są przymuszeni ten artykuł, który im się stał potrzebą, za drogą cenę z Zemlana i innych Cesarskich prowincyysprowadzać.

Dnia 20 września, złączyły się z sobą pod 7 wieżami przy Konstantynopolu Ros-

syyska i Turecka flotta i już na Archipelag się udały. — Względem Francuzów w Egipcie wiemy tylko, iż od dysenteryi wiele cierpią. — Do d. 28 sierpnia przybyło do floty Nelsona 6 Tureckich wojennych okrętów. — Hollenderskiemu postłowi w Konstantynopolu odpowiadano na powtarzane jego usiłowania, wymówienia w targnienia Francuzów do Egiptu i pogodzenia Porty z Francją, iż tym mniej jego przywodzeniom Porta może dać wiary, gdy dowody oczywiste inaczej ją przekonują, a procz tego nie tajno jest Portcie, iak dalego Hollandya podległą jest Francyi. — Wszyscy w Smierne osiedli Francuzi są aresztowani, a Francuzk konsul Jean bon St. André, z całym Archiwum konsularnym jest do Konstantynopola odesłany. — Według wiadomości z Rodes d. 1 września, mieli belowie Egiptu, gdy się o pobiciu Francuzkiej floty przy Abukir dowiedzieli, do kommandanta Angielskiej floty z doniesieniem wysłać, że mają znaczne korpus Beduinów i Arabów go-

Zaczyn powtorznie a Przewoz na rzece Wisle pod Niepołomnicami.
b. Wolność propinacyi w Kameralnych wsiach Hełmie,
Moszczenicy, i Siedlcu na 3 lata, to jest od 1 Sierpnia 1799 do ostatniego Grudnia
1801 roku naywięcej ofiarującemu przez publiczną licytacją zaarendowane zostaną.
Piskalna czyli pierwsza wywołania cena wynosi.

a. Przewozu na rzece Wisle	362 Z.R.
b. Propinacyi w Chelmie i Moszczenicy	197
c. Detto w Siedlcu	130

Licytanci mają się 10 procentowym zastawem (bez którego nikt do licytacji
przypuszczonym nie będzie) zaopatrzyć

Z Urzędu C. K. Dyrekcyi Kameralney. W Niepołomnicach
dnia 1. Października 1798.

Talski.

Dnia 6 Listopada roku bieżącego przedpołudniem będą w prefekturze Przeciszowskiej za
opuszczonych głównych stawów spodziewać się mogące ryby iako to:

4ry i 5ciu letnych karpi blisko	50 kop.
Wielkich i srednich szczupaków	6 --
Linow	8 --
Ryb stołowych	6 --

Także ustawić się niedaiały 1, 2 i 3 letney karpianey narybek - podług gatunkow, w mniey
szych partyach przez publiczną licytacją sprzedawane.

Pierwsze wywołanie ceny jest: za kopę karpi od 9 do 12 ryńskich

za kopę szczupaków	3 do 15 --
Linow	4 --
Stołowych	3 --

Dla większey wygody, obcym kupcom, do rozwożenia i transportowania ryb, beczki i pań-
szczyzna z tym obostrzeniem się przyrzeka: iż tylko tyle pańszczyzny się spodziewać będzie można,
ile teyże bez własnego ubliżenia dla gospodarskich potrzeb Prefektura dać będzie mogła; oprocz
tego aby odległość nie nadto, a dla tego poddany obciążonym nie był, gdzie i za kaźdey 4ro kon-
ny patentalny dzień 45. kr. zapłacić będzie należało.

Do zachowania ryb przez zimę może się większym kupcom 2 lub 3 sadzawki, aż do nastę-
pującey wiosny bezpłatnie ustąpić.

Do kupna dążący raczą przeto na wspomniany dzień tu się zuażydować. Oprocz tego się iesz-
cze uwiadomia, iż każdy kupiec zaraz po zabiciu zakupioaey partyi, wypadła sumnę złożyć i Ryby
pod swą własną staranność odbieść ma.

Z Przeciszowa dnia 20 Sierpnia 1798 roku.

Jan Kościel, int. kassier.

Stosownie do wysokiego dekretu nadworney kommissyi dnia 3go przeszłego miesiąca Nro
1742 będzie propinacya piwa, wodki, i miodu syconego miasta Jędrzeiowa dnia 29 października
1798 na cały rok od 1go listopada 1798. do ostatniego października 1799. przez licytacją w arendę
puszczona.

Co się wszystkim państwowym i gruntowym zwierzeńnościami tym celem donosi, ażeby chcący
arendować na dniu zwyż wspomnianym w mieście Jędrzeiowie stawili się, gdzie im cena arendy
miedziez warunki przez wyznaczonogo do licytacji kommissarza cyrkularnego ogłoszone zostaną. W
Konskich dnia 20go Septeb. 1798.

W niebytności JW. Starosty cyrkularnego.

de Weyrather, wwszy cyrk. kommissarz.

Rachmistrz, do expedyowania rachunkow Ekonomicznych, iako też układania wszelkiego
rodzaju Tabell przychodu i wydatku, w Polskim i Niemieckim ięzyku tu w Krakowie za Stawkę
sta bramą pod Nrem 51 u JP. Kleina mieszka, koby pomienioney osoby potrzebował ma się refero-
wać na mieysce, tym Numerem oznaczone.